

πρᾶον, αὐται δὲ ταῖς ψυχαῖς μειλίχιον ὄντως καὶ χαριδότην
 ἐπεισάγουσι. καὶ γὰρ ἂν ὀλίγοι τινὲς ἰδιῶται παρῶσιν, E
 ὥσπερ ἄφωνα γράμματα φωνηέντων ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν
 πεπαιδευμένων ἐμπεριλαμβανόμενοι φθογγῆς τινος οὐ
 παντελῶς ἀνάρθρου καὶ συνέσεως κοινωνήσουσιν. ἂν δὲ 5
 πλῆθος ἢ τοιούτων ἀνθρώπων, οἳ παντὸς μὲν ὀρνέου
 παντὸς δὲ νεύρου καὶ ξύλου μᾶλλον ἢ φιλοσόφου φωνὴν
 ὑπομένουσιν, τὸ τοῦ Πεισιστράτου χρήσιμον· ἐκεῖνος γὰρ
 ἐν διαφορᾷ τινι πρὸς τοὺς υἱοὺς γενόμενος, ὡς ἦσθετο
 τοὺς ἐχθροὺς χαίροντας, ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἔφη βού- 10
 λεσθαι μὲν αὐτὸς πείσαι τοὺς παῖδας, ἐπεὶ δὲ δυσκόλως
 ἔχουσιν, αὐτὸς ἐκείνοις πείσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν.
 οὕτω δὴ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ ἐν συμπόταις μὴ δεχο- F
 μένοις τοὺς λόγους αὐτοῦ μεταθέμενος ἔψεται καὶ ἀγα-
 πήσει τὴν ἐκείνων διατριβήν, ἐφ' ὅσον μὴ ἐκβαίνει τὸ 15
 εὐσχημον, εἰδὼς ὅτι ῥητορεύουσι μὲν ἄνθρωποι διὰ λό-
 γου, φιλοσοφοῦσι δὲ καὶ σιωπῶντες καὶ παίζοντες καὶ
 νῆ Δία σκωπτόμενοι καὶ σκώπτοντες. οὐ γὰρ μόνον
 'ἀδικίας ἐσχάτης ἐστίν' ὡς φησι Πλάτων | (Rep. 361 a)
 'μὴ ὄντα δίκαιον εἶναι δοκεῖν', ἀλλὰ καὶ συνέσεως ἄκρας 614
 φιλοσοφοῦντα μὴ δοκεῖν φιλοσοφεῖν καὶ παίζοντα δια- 21
 πράττεσθαι τὰ τῶν σπουδαζόντων. ὡς γὰρ αἱ παρ'
 Εὐριπίδῃ (Bacch. 736) μαινάδες ἄνοπλοι καὶ ἀσίδηροι
 τοῖς θυρσαρίοις παίονσαι τοὺς ἐπιτιθεμένους τραυματί-
 ζουσιν, οὕτω τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων καὶ τὰ σκώμματα 25
 καὶ οἱ γέλωτες τοὺς μὴ παντελῶς ἀτρώτους κινουῦσιν
 ἀμωσγέπως καὶ συνεπιστρέφουσιν. (4.) οἶμαι δὲ <καὶ>
 διηγήσεων εἶναί τι συμποτικὸν γένος, ὃν τὰς μὲν ἱστορία